

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 104874 25 K
Visoko, 22.10.2025.. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visoko, sudija Miroslav Savić, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.O., zbog krivičnog Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4., u vezi sa stavom 2. i 1. Krivičnog Zakona Federacije FBiH¹ i krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko dobojskog kantona broj T04 0 KTD 0057058 24 od 17.12.2024. godine (izmjenjena na glavnom pretresu dana 26.09.2025. godine), potvrđena od strane ovog suda dana 23.12.2024. godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 26.09.2025. godine u prisustvu kantonalnog tužioca Ane Stevanović, branioca optuženog po službenoj dužnosti Tarika Lemeša advokata iz Visokog i optuženog M.O., istog dana donio i javno objavljuje sljedeću:

PRESUDU

OPTUŽENI M.O., zvani „M.“, sin A. i majke M. rođ. Č., rođen .... godine u V., nastanjen u mjestu O. bb., grad V., pismen, sa završenom SSS, po zanimanju autolimar, neoženjen otac troje mladb. djece, vojsku nije služio, lošeg imovnog stanja, po narodnosti bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., osuđivan, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 041-0-Kps-07-000 155 od 23.10.2007. godine, (pravosnažna dana 15.11.2007. godine), zbog krivičnog djela Krađe iz člana 286. stav 2. u vezi sa članom 31. KZ F BiH, na novčanu kaznu u iznosu od 300,00 KM, uslovno 1 (jedna) godina, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 014175 10 K od 12.07.2010. godine, (pravosnažna dana 01.09.2010 godine) zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ F BiH, kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, uslovno 1 (jedna) godina, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 034372 12 K (pravosnažna 24.06.2013.godine), zbog krivičnog djela Teške tjelesne ozljede iz člana 172. stav 1. KZ F BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, uslovno 2 (dvije) godine, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 030552 12 K od 18.12.2012. godine, (pravosnažna dana 19.07.2013. godine), zbog produženo krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 54. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 031317 12 K od 30.10.2012. godine, (pravosnažna dana 13.03.2013. godine), zbog krivičnog djela Šumska krađa iz člana 316. stav 1. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, uslovno 2 (dvije) godine, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 044292 13 K od 22.04.2014. godine, (pravosnažna dana 18.08.2014. godine), zbog krivičnog djela krađe iz člana 286. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ F BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 047505 14 K (pravosnažna dana 20.08.2014. godine), zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. u vezi sa članom 31. i 55. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 045091 14 K (pravosnažna dana 05.05.2015. godine), zbog krivičnog

---

¹ Krivični zakon FBiH (Službene novine Federacije FiH br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17 i 31/2013)

djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 070731 18 K od 24.05.2018. godine, (pravosnažna dana 24.08.2018. godine), zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 080345 19 K od 30.07.2020. godine, (pravosnažna dana 26.08.2020. godine), zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 084623 20 K od 15.02.2021. godine, (pravosnažna dana 25.03.2021. godine), zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 085785 21 K od 15.01.2022. godine (pravosnažna dana 02.03.2022. godine), zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u romet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 085001 22 K od 15.08.2022. godine, (pravosnažna dana 15.09.2022. godine), zbog krivičnog djela Šumske krađe iz člana 316. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine 2 (dva) mjeseca, uslovno 4 (četiri) godine. Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 096060 23 K od 28.08.2023. godine, (pravosnažna dana 30.09.2023. godine), zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. uslovno 3 (tri) godine,

KRIV JE

što je:

dana 08.02.2024. godine oko 12,00 sati u Visokom, u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu O. bb, u kojoj živi sa nevjenčanom suprugom M.V. i njihovim zajedničkim sinom-djetetom ..., nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje članova svoje porodice – supruge M.V. i sina-djeteta ... sa kojima živi u zajedničkom domaćinstvu, na način da je za vrijeme dok je dijete ...bio za stolom i jeo, naljutio se, te odmah dijete uhvatio sa obje ruke za ramena i bacio na kauč, pa kada je M. pritekla u pomoć djetetu, fizički nasrnuo na M. i zatvorenom šakom zadao udarac u predjelu prsa, nakon čega je ponovno prišao djetetu ..., pa istom šakama zadao više udaraca u predjelu ruku i nogu, iako je znao i bio svjestan da na ovaj način ugrožava tjelesnu cjelovitost, spokojstvo i duševno zdravlje članova svoje porodice, što je i htio, na koji način su M. i dijete ...zadobili tjelesne povrede konstatovane specijalističkim nalazima JU Doma zdravlja Visoko od 08.02.2024. godine, zbog čega je M. pozvala policijske službenike PS Visoko u pomoć, a M. su izrečene i zaštitne mjere Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024.godine,

čime je učinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4., u vezi sa stavom 2. i 1. u sticaju sa krivičnim djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2., u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 54. istog Zakona

Pa mu sud primjenom navedenih zakonskih propisa, te uz primjenu člana 42.,43.,49., i 54. Krivičnog zakona Federacije BiH utvrđuje:

- za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4., u vezi sa stavom 2. i 1, kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 mjeseci,

- za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije BiH i u vezi sa članom 54. istog Zakona utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 mjeseci,

Pa sud primjenom istih zakonskih propisa optuženom izriče:

JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (šest) GODINA I 6 (šest)
MJESECI

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP Federacije BiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona je optužnicom broj T04 0 KTD 0057058 24 od 17.12.2024. godine, a koja je izmjenjena na glavnom pretresu dana 26.09.2025. godine, optužilo M.O. da je radnjama, bliže opisanim u izreci presude, zbog krivičnog Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4., u vezi sa stavom 2. i 1. Krivični zakon Federacije FBiH² i krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije BiH. Navedena optužnica je potvrđena dana 23.12.2024. godine, nakon čega se optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivici izjasnio da nije kriv, te je predmet upućen sudiji u cilju zakazivanja glavnog pretresa.

Tokom dokaznog postupka optužbe izvedeni su dokazi saslušanjem svjedoka H.H., viši stručni saradnik JU Centra za socijalni rad Visoko, te je izvršen uvid u Socijalna anamneza JU Centra za socijalni rad Visoko broj: 03/2-04-11-1705/24 od 13.06.2024. godine, Podaci JU Centra za socijalni rad Visoko broj: 03/2-04-11-1705-2/24 od 13.06.2024. godine, Rješenje Općinskog suda u Visokom broj 41 0 K 099180 24 Iks 2 od 29.04.2024. godine, Specijalistički nalaz JU Dom zdravlja Visoko na ime I.M. od 08.02.2024. godine, Specijalistički nalaz JU Dom zdravlja Visoko na ime ... od 08.02.2024. godine, Rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09. 02. 2024. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog M.O. PS Visoko broj: 08-02-09/1-interno/24 od 14.02.2024. godine. Pored navedenog, na prijedlog tužilaštva saslušani su Z. Š. i A. P..

Svjedokinja/oštećena M.V. (vanbračna supruga optuženog) je nakon što ju je sud, u skladu sa članom 97. ZKP F BiH upozorio da kao privilegovani svjedok može odbiti svjedočenje, iskoristila svoje zakonsko pravo da ne svjedoči u ovom postupku.

Tokom glavnog pretresa, sud je uvažio prijedlog branioca optuženog da se isti sasluša u svojstvu svjedoka. Nakon što je otpočelo saslušanje optuženog u svojstvu svjedoka, ni branilac ni tužilac nisu postavili nijedno pitanje svjedoku. Branilac je izjavio da nema pitanja za svjedoka, a isto je i naveo tužilac, dok je sam optuženi izjavio da nema ništa da doda niti da iznese.

Branilac optuženog je na glavnom pretresu održanom dana 08.04.2025. godine predložio da se kao sasluša svjedok P.D., navodeći da je isti bio prisutan na licu mjesta

---

² Krivični zakon FBiH (Službene novine Federacije BiH br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17 i 31/2013)

dogadaja. Postupajući po tom prijedlogu, sud je, u cilju obezbjeđenja prisustva svjedoka, preduzeo niz radnji pozivanja putem pošte i nadležne Policijske stanice Visoko, i to: dana 12.04.2025. godine kada je pokušano uručenje poziva svjedoku na adresu L. ..., V., koju je naveo branilac, ali uručenje nije izvršeno jer svjedok nije zatečen na adresi uz konstataciju da je odselio sa date adrese; zatim je dana 08.05.2025. godine ponovo pokušano uručenje poziva, međutim, ni tada uručenje nije izvršeno jer imenovani nije zatečen na kućnoj adresi, a policijski službenici su u razgovoru sa komšijama došli do saznanja da se svjedok već duže vrijeme ne pojavljuje na adresi stanovanja i da se ne zna njegovo boravište, a što proizilazi iz akta MUP-a ZDK, PU II, PS Visoko broj 08-02-09/1-45-2699/25, zaprimljenog kod suda 16.05.2025. godine. Sud je potom, ponovo pokušao pozvati svjedoka na glavni pretres zakazan za dan 18.07.2025. godine, takođe putem PS Visoko, te su policijski službenici I. B., M. P. i M. S. dana 25.06.2025. godine, izvršili provjeru na terenu i pokušali uručenje poziva svjedoku na adresi L. ..., G. V., ali svjedok ni tada nije zatečen, a daljim radom na terenu policijski službenici su došli do saznanja da se isti nalazi van teritorije Bosne i Hercegovine, što proizilazi iz akta MUP-a ZDK, PU II, PS Visoko broj 08-02-09/1-45-362-1/25 od 26.06.2025. godine. Nakon toga, na glavnom pretresu održanom dana 16.09.2025. godine, koji je zbog protoka roka otpočeo iznova i na kojem su svjedoci ponovo saslušani i dokazi izvedeni ponovo, budući da odbrana nije dala saglasnost da se čitaju zapisnici sa ranijih pretresa, branilac optuženog je, po okončanju dokaznog postupka optužbe, ponovo predložio saslušanje istog svjedoka P.D. nastanjenog na adresi L. ..., G. V., istakavši da ne raspolaže drugom adresom osim one ranije navedene. Sud cijeni da su u pogledu navedenog prijedloga iskorištene sve realne mogućnosti za obezbjeđenje prisustva svjedoka, te da su tri uzastopna pokušaja dostave poziva, uz terenske provjere i prikupljanje obavještenja, odnosno da su preduzete sve radnje koje su sudu na raspolaganju kako bi se uručio poziv svjedoku. Kako je iz priloženih akata i službenih obavještenja jasno utvrđeno da se svjedok nalazi van teritorije Bosne i Hercegovine, a da odbrana nije dostavila nikakve konkretne podatke o njegovom stvarnom boravištu, sud zaključuje da je njegovo saslušanje objektivno onemogućeno. Pored toga, tokom postupka je, na osnovu izvedenih dokaza, utvrđeno da navedeni svjedok uopšte nije bio prisutan na licu mjesta događaja, o čemu će kasnije biti riječi, zbog čega bi njegovo eventualno saslušanje bilo nepotrebno i suvišno. Imajući u vidu cjelokupne okolnosti i tok postupka, sud ocjenjuje da je ponovni prijedlog odbrane da se sasluša svjedok P.D., za kojeg je nesporno utvrđeno da se nalazi van Bosne i Hercegovine i da nije bio na licu mjesta događaja, usmjeren isključivo na odugovlačenje postupka i bespotrebno iscrpljivanje procesnih i materijalnih sredstava, pri čemu je osnovni cilj takvog postupanja ostvarivanje prava branioca postavljenog po službenoj dužnosti na uvećanu naknadu troškova postupka, a ne pribavljanje relevantnog dokaza u korist optuženog pa je njegov prijedlog odbijen.

Glavni pretres u ovom krivičnom postupku započeo je dana 08.04.2025. godine, na koji su pristupili svjedok M.V. , oštećena u ovom predmetu, koja je na glavni pretres dovedena putem Sudske policije Federacije BiH iz Kazneno-popravnog zavoda Tuzla, gdje se nalazi na izdržavanju kazne zatvora, te predstavnik Centra za socijalni rad Visoko, I.H.. Na navedenom glavnom pretresu saslušana je I.H., a izvedeni su i materijalni dokazi predloženi u optužnici, dok je oštećena M.V. odbila da svjedoči. Pored navedenog, sud je usvojio prijedlog odbrane za provođenje dokaza saslušanjem svjedoka P.D., kao i saslušanje samog optuženog.

Na glavnom pretresu održanom dana 28.05.2025. godine, branilac optuženog je zatražio da, zbog protoka roka između ranijih ročišta, glavni pretres počne iznova i da se svi dokazi ponovo izvedu, te se izričito nije saglasio da se koriste zapisnici o iskazima svjedoka i drugi dokazi izvedeni na ranijim pretresima. Postupajući po tom prijedlogu, sud je, radi obezbjeđenja prisustva svjedoka i ponovnog izvođenja dokaza, odredio novi termin glavnog

pretresa za dan 18.07.2025. godine. Navedeni pretres nije održan jer uredno obaviješteni optuženi nije pristupio, a sud je, radi utvrđivanja razloga njegovog izostanka, pribavio izjavu optuženog, koji je naveo da „nije pristupio jer je prespavao“, zbog čega je glavni pretres odgođen. U smislu člana 266. stav 2. Z. o krivičnom postupku Federacije BiH, glavni pretres je ponovo započeo iznova dana 16.09.2025. godine, na kojem su ponovo izvedeni svi dokazi, budući da odbrana nije dala saglasnost da se koriste zapisnici sa ranijih glavnih pretresa.

Na nastavku glavnog pretresa održanom dana 26.09.2025. godine, kantonalni tužilac je, postupajući u skladu sa članom 290. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, izvršio izmjenu optužnice, i to na način da je iz činjeničnog opisa optužnice od 17.12.2024. godine izostavio dio koji se odnosio na upućivanje prijete, i to riječi: „te zaprijetio M. riječima ‘jebat ću ti majku prostitutku’“. Sud nije uvažio prijedlog odbrane da se glavni pretres odloži odnosno prekine, radi pripreme odbrane u odnosu na izmjenjenu optužnicu, cijeneći da je takav prijedlog neosnovan i usmjeren isključivo na odugovlačenje postupka, naročito imajući u vidu da tužilac izmjenom nije naveo nikakve nove činjenice niti okolnosti, već je samo izostavio dio iz potvrđene optužnice, čime nije došlo do bitne izmjene činjenične ili pravne osnove optužbe, niti do povrede prava odbrane.

Sud je, nadalje, odbio prijedlog odbrane iznesen na glavnom pretresu održanom dana 26.09.2025. godine, kojim je branilac optuženog tražio da se glavni pretres odloži za neki drugi termin kako bi se saslušao optuženi, iako je na navedenom ročištu bilo planirano saslušanje optuženog. Branilac je svoj prijedlog obrazložio time da mu je potrebno dodatno vrijeme za pripremu odbrane i da, prema njegovim riječima, „odbrana nije planirala da se glavni pretres tako odvija“. Takav prijedlog sud je ocijenio neosnovanim, jer redosljed izvođenja dokaza ne zavisi od volje stranaka, nego je decidno propisan Zakonom o krivičnom postupku F BiH, te da branilac ne može uslovljavati održavanje glavnog pretresa tvrdnjama da odbrana „nije planirala“ određeni tok postupka. Sud posebno napominje da je branilac optuženog imao i više nego dovoljno vremena za pripremu odbrane, imajući u vidu da je glavni pretres u ovom krivičnom postupku započeo dana 08.04.2025. godine, te da su na njegov prijedlog dokazi ponovo izvedeni i pored toga što je od samog početka branilac optuženog, a osim toga branilac nije imao pitanja za svjedoka kako u prvobitnom ispitivanju tako i na njihovom ponovnom saslušanju. Sud stoga zaključuje da branilac ne može ucjenjivati sud niti uslovljavati njegovo postupanje vlastitim planovima ili željama o toku glavnog pretresa, jer bi prihvatanje takvog pristupa značilo potpuno obesmišljavanje vođenje postupka od strane suda i dozvolu da odbrana arbitrarno utiče na dinamiku suđenja, što zakon ne poznaje niti dopušta.

Tužilac u završnoj riječi izjavio da Tužilaštvo smatra kako su u toku postupka dokazani svi navodi iz optužnice, onako kako su navedeni u njenom dispozitivu, što je potkrijepljeno materijalnom dokumentacijom i izjavama svjedoka. N. je da okolnost što je oštećena iskoristila svoje pravo da ne svjedoči ne može predstavljati razlog za oslobađanje optuženog, budući da je upravo ona prijavila događaj, čime je pokrenut krivični postupak, a navodi iz njene prijave potvrđeni su iskazima svjedoka i medicinskom dokumentacijom. Istakao je da iz te dokumentacije proizlazi da su povrede nastale istog dana kada je podnesena prijava, te da su optuženom istog dana izrečene zaštitne mjere. Zaključio je da je optužnica u potpunosti dokazana, te predložio da sud optuženog proglasi krivim i kazni u skladu sa zakonom, imajući u vidu da se radi o osobi sklonoj kriminogenom ponašanju i višestruko osuđivanoj.

Branilac optuženog je u završnoj riječi izjavio da odbrana predlaže donošenje oslobađajuće presude, pozivajući se na načelo in dubio pro reo. Naveo je da, iako je tužilaštvo uložilo veći broj materijalnih dokaza, većina tih dokaza je nezakonita, jer je oštećena M.V.

odbila da svjedoči, pa se njene ranije izjave ne mogu koristiti niti se njihova sadržina može prenositi preko drugih svjedoka. Istakao je da, isključujući izjave oštećene, u spisu nema nijednog dokaza koji optuženog M. dovodi u vezu sa krivičnim djelom. Ukazao je i na kontradiktorne iskaze svjedoka Š.Z. i P., od kojih prvi tvrdi da je vidio povrede na oštećenju, dok drugi navodi da povrede nije uočio. Dodao je da tokom postupka nije dokazano postojanje povreda na maloljetnom djetetu, te zaključio da sud, imajući u vidu sve navedeno, treba donijeti oslobađajuću presudu.

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, a koji su uzeti u obzir prilikom odlučivanja, sud se rukovodio osnovnim načelima propisanim u ZKP FBiH. U tom smislu član 3. stav 1. ZKP FBiH određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo prvenstveno procesnu pretpostavku nevinosti iz člana 3. stav 1. ZKP FBiH, prema kojoj je optuženi oslobođen od obaveze dokazivanja svoje nevinosti te je slijedom toga teret dokazivanja da je optuženi počinio krivično djelo leži na tužiocu. Nadalje, stav 2. naprijed navedenog člana propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obiježje krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakona, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Rezultat primjene navedenog pravila mora biti izricanje presude u korist optuženog. U vezi navedenog sud je prilikom ocjene dokaza imao u vidu i standard dokazivanja „van razumne sumnje“, koji je ustanovljen u sudskoj praksi kao uslov za izricanje osuđujuće presuda. Prema tom stanovištu dokazi van razumne su oni iz kojih se pouzdano može zaključiti da postoji najveći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo. Pored navedenog, sud je razmatrao i cijenio sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, rukovodeći se pritom načelom slobodne ocjene dokaza propisanim u članu 16. ZKP FBiH.

Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, sud je utvrdio da je optuženi M.O. radnjama opisanim u izreci presude, počinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret, te ga oglasio krivim i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od šest godina i šest mjeseci iz sljedećih razloga:

Izmjenjenom optužnicom se optuženom stavlja na teret da je dana 08.02.2024. godine oko 12,00 sati u V., u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu O. bb, u kojoj živi sa nevjenčanom suprugom M.V. i njihovim zajedničkim sinom-djetetom ..., nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje članova svoje porodice – supruge M.V. i sina-djeteta ... sa kojima živi u zajedničkom domaćinstvu, na način da je za vrijeme dok je dijete ...bio za stolom i jeo, naljutio se, te odmah dijete uhvatio sa obje ruke za ramena i bacio na kauč, pa kada je M. pritekla u pomoć djetetu, fizički nasrnuo na M. i zatvorenom šakom zadao udarac u predjelu prsa, nakon čega je ponovno prišao djetetu ....., pa istom šakama zadao više udaraca u predjelu ruku i nogu, iako je znao i bio svjestan da na ovaj način ugrožava tjelesnu cjelovitost, spokojstvo i duševno zdravlje članova svoje porodice, što je i htio, na koji način su M. i dijete ...zadobili tjelesne povrede konstatovane specijalističkim nalazima JU Doma zdravlja Visoko od 08.02.2024.godine, zbog čega je M. pozvala policijske službenike PS Visoko u pomoć, a M. su izrečene i zaštitne mjere Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024.godine.

Da je optuženi M.O. u vrijeme, mjestu i na način kako je opisano izrekom ove presude, počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, sud je utvrdio analizom i ocjenom svih dokaza, i to kako pojedinačno, tako i dovođenjem istih u međusobnu vezu.

Krivično djelo nasilja u porodici iz člana 222. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine predstavlja jedno od najznačajnijih delikata kojima se štiti osnovna društvena vrijednost – porodični mir i sigurnost, odnosno tjelesna i duševna cjelovitost članova porodice i domaćinstva. Osnovni oblik iz stava 1. sankcioniše svako nasilno, drsko ili bezobzirno ponašanje kojim se ugrožava mir, tjelesna ili psihička cjelovitost člana porodice, dok stav 2. propisuje teži oblik kada je djelo izvršeno prema članu porodice sa kojim učinilac živi u zajedničkom kućanstvu, čime se reflektuje trajni i neposredni pritisak kojem je žrtva izložena. Stav 3. odnosi se na situacije kada je nasilje izvršeno uz upotrebu oružja, opasnog oruđa ili drugog sredstva podobnog da teško ozlijedi tijelo ili naruši zdravlje, dok stav 4. predstavlja posebno kvalifikovani oblik, kada nasilje dovede do teške tjelesne ozljede, teškog narušavanja zdravlja ili je izvršeno prema djetetu ili maloljetniku, pa se učinilac kazni zatvorom od jedne do pet godina. Stavovi 5. i 6. propisuju najteže oblike, kada nasilje dovede do smrti člana porodice ili kada učinilac usmrti člana kojeg je prethodno zlostavljao, što za sankciju ima kaznu zatvora u trajanju od dvije do petnaest godina, odnosno najmanje deset godina ili kaznu dugotrajnog zatvora. U konkretnom predmetu, optuženom se stavlja na teret izvršenje krivičnog djela iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1., jer je nasiljem prema nevjenčanoj supruzi ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost člana porodice sa kojim je živio u zajedničkom domaćinstvu, te iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i 1. istog Zakona, jer je nasilje izvršio i prema maloljetnom djetetu sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, pri čemu mu je nanio povrede.

Svjedok I.H., zaposlena u Centru za socijalni rad Visoko, izjavila je da radi na poslovima saradnika za probleme u vanbračnoj zajednici, maloljetničku delinkvenciju i usvojenja, a da je ranije bila zadužena i za referat nasilja u porodici. Navela je da je u februaru 2024. godine radila upravo na predmetima nasilja u porodici, između ostalog i na drugim referatima, te da joj je poznata porodica M.O. i M.V.. U vezi sa događajem od 08.02.2024. godine, svjedok je izjavila da je bila upoznata s prijavom nasilja u porodici, koju su zaprimili od strane službenice Policijske stanice Visoko L.B., te da je nakon toga Centar za socijalni rad zaprimio Rješenje Općinskog suda u Visokom, kojim je bilo naloženo praćenje izvršenja zaštitnih mjera izrečenih optuženom. Iz obrazloženja tog rješenja bilo je vidljivo da će žrtva nasilja, V. M., napustiti zajednički dom i preseliti se na adresu K. P. 8, I.. U skladu s tim, Centar za socijalni rad Visoko je, kao organ zadužen za praćenje izvršenja zaštitnih mjera, kopirao rješenje i uz propratni akt dostavio ga nadležnom centru prema novoj adresi. Naknadno su od nadležne službe dobili obavještenje da navedena adresa ne pripada općini I. već općini N.S., te je Centar ponovo prosljedio akt nadležnoj službi Novo Sarajevo. Od te službe dobili su odgovor iz kojeg je proizlazilo da se zaštitne mjere poštuju, da M2. ne osjeća strah od M., te da smatra kako bi on, i da je na slobodi, poštovao izrečene mjere. U istom aktu je navedeno i da se optuženi tokom svog boravka u zatvoru brinuo o maloljetnom sinu ..., na način da je preko svojih prijatelja slao novac za dijete. Na daljnja pitanja tužioca svjedok je izjavila da je Centar ranije, u jednom periodu, vršio privremeni smještaj maloljetnog djeteta ....., i to na četiri dana u Dom „P“ ....., i to nakon što je policija izvršila pretres porodične kuće i Centar bio pozvan da preduzme hitne mjere zaštite djeteta. Navela je da su tada njene kolege, E.M. i još jedan uposlenik Centra, sproveli smještaj, a da je dijete ubrzo nakon toga preuzela majka M2.. Na pitanje gdje se majka tada nalazila, svjedok je rekla da misli da je i ona bila u pritvoru, ali se nije mogla tačno sjetiti. Govoreći o opštem stanju u toj porodici, svjedok je pojasnila da je, prema aktima koji su bili dostupni Centru i na osnovu kojih je ranije izrađena socijalna anamneza, porodica od ranije bila evidentirana. Iz dokumentacije je proizlazilo da je M2. ranije bila u postupku razvoda od svog bivšeg supruga (po prezimenu I.), te da je živjela s M. i da su zajedno dobili sina ... Navela je da u tom trenutku M. nije bio upisan kao otac jer brak M2. s bivšim mužem još nije bio pravosnažno razveden. Takođe je znala da M. ima još jedno dijete

– djevojčicu – za koju je zakonski staratelj bila njena majka. Dodala je da je M2. dijete razvedenih roditelja, da ima polusestre i po očevoj i po majčinoj strani, te da joj je otac zaposlen u L. i da joj materijalno pomaže. Na kraju je svjedok izjavila da, osim praćenja izvršenja zaštitnih mjera i navedenih postupanja, Centar nije preduzimao druge mjere u vezi s konkretnim događajem od 08.02.2024. godine, te da su o svemu sačinili službene akte i redovno izvještavali nadležni sud.

Svjedok Z.Š., zaposlen kao narednik u Policijskoj stanici Visoko, izjavio je da obavlja poslove vođe pozornog sektora, te po potrebi postupa i na intervencijama. Na pitanje tužioca naveo je da se sjeća događaja od 08.02.2024. godine, kada je po prijavi M.V. upućen na intervenciju u selo O., nakon što ga je dežurni policajac obavijestio da je M. telefonski prijavila nasilje u porodici. Oštećena je tom prilikom ispričala da se posvađala sa svojim nevjenčanim suprugom M., te da je on udario dijete, a potom i nju. Pojašnjavajući detalje, svjedok je naveo da mu je oštećena kazala kako je optuženi dijete udario prutom dok su sjedili u kući, a kada se ona zbog toga pobunila, udario je i nju. Na pitanje tužioca koliko je dijete tada imalo godina, svjedok je odgovorio da ne zna tačno, ali da je dijete bilo maleno, otprilike dvije do tri godine starosti. Pojašnjavajući dalje postupanje, svjedok je izjavio da je opisano ponašanje okarakterisano kao nasilje u porodici, te da su oni uputili oštećenu da zatraži ljekarsku pomoć, jer je policiji bila potrebna adekvatna medicinska dokumentacija o povredama, dok je optuženi lišen slobode, a daljnje postupanje nastavila kriminalistička policija. Na pitanja suda da precizira fizički izgled oštećene u trenutku intervencije svjedok je naveo da je oštećena imala vidljivu masnicu u predjelu vrata, ali da ne može sa sigurnošću tvrditi kako je nastala, te da je kao službena osoba morao prihvatiti izjavu oštećene kao osnov za kvalifikaciju događaja kao nasilje u porodici, jer je u takvim slučajevima neophodno kompletirati prijavu i preduzeti zakonom propisane mjere. Na dodatno pitanje suda, svjedok je pojasnio da oštećena nije bila vidno uznemirena, odnosno da nije pokazivala značajne znakove straha ili panike, ali da se ponašala smireno i pribrano u tom trenutku. Dodao je da nije ulazio u ocjenu njenog emocionalnog stanja, jer je njegov zadatak bio da izvrši prijem prijave i preduzme operativne mjere.

Svjedok A. P., zaposlen kao policijski službenik Policijske stanice Visoko, izjavio je da se sjeća događaja od 08.02.2024. godine, kada je, po prijavi M.V., zajedno s kolegom upućen na adresu u mjestu O., G. V., radi postupanja po prijavi nasilja u porodici. Naveo je da su po dolasku na lice mjesta zatekli V. M., s kojom su obavili razgovor, te da su utvrdili kako živi u zajedničkom domaćinstvu sa svojim nevjenčanim suprugom M.O. i njihovim maloljetnim djetetom. Na pitanje tužioca o okolnostima prijave, svjedok je izjavio da je oštećena M2. navela kako je duži vremenski period bila izložena maltretiranju i zlostavljanju, te da je optuženi M.O. udario maloljetno dijete, a zatim i nju, uhvativši je za vrat. Svjedok je precizirao da ne može iznijeti detalje o načinu na koji je nasilje izvršeno, jer se ne sjeća svake pojedinosti, ali da je razgovor bio kratak i jasan, i da je M2. tom prilikom navela da nasilje traje duže vrijeme. Svjedok se nije mogao sjetiti da li je primjetio ikakve vidljive povrede, te da je postupio u skladu sa standardnom policijskom procedurom, prema kojoj se žrtva nasilja upućuje u Dom zdravlja radi konstatovanja i utvrđivanja stepena povreda, bez obzira da li ih sama navodi ili ne. Istovremeno je, kako je izjavio, optuženi lišen slobode zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo nasilja u porodici, te predat službenicima kriminalističke policije na daljnje postupanje. Opisujući ponašanje oštećene prilikom razgovora, svjedok je izjavio da mu se činila uplašeno, rastreseno i uplakano, te je potvrdio da je bila vidno uznemirena. Na pitanje branioca optuženog, svjedok je potvrdio da nije vidio povrede na vratu oštećene, dok je na pitanje suda izjavio da osim M2., optuženog M. i maloljetnog djeteta, u kući nije bilo drugih osoba.

Sud je izvršio uvid u akt JU Centra za socijalni rad Visoko broj: 03/2-04-11-1705-2/24 od 13.06.2024. godine, dostavljen Kantonalnom tužilaštvu Zeničko-dobojskog kantona pod oznakom T04 KTD 00570588 od 11.06.2024. godine, u kojem su izneseni nalazi i podaci u vezi sa porodičnim i socijalnim okolnostima maloljetnog ..., sina optuženog M.O. i M.V. . Iz navedenog akta proizlazi da je Centar bio upoznat s događajem od 08.02.2024. godine, u kojem je, prema rješenju Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024. godine, utvrđeno da je M.O. izvršio nasilje u porodici nad nevjenčanom suprugom M2. i njihovim maloljetnim sinom ..., zbog čega su mu izrečene zaštitne mjere zabrane približavanja i zabrane uznemiravanja na udaljenosti od 100 metara, u trajanju od šest mjeseci. Centar navodi da je odmah po zaprimljenom rješenju kontaktirao žrtvu nasilja, te da je M.V. izjavila da napušta zajedničko domaćinstvo i da će sa djetetom otići živjeti u S., na adresu K. P. 8, I. U skladu s tim, Centar za socijalni rad Visoko je kopiju rješenja sa propratnim aktom dostavio nadležnim službama socijalne zaštite općine I. radi praćenja izvršenja zaštitnih mjera. Naknadno je, 10.06.2024. godine, Centar od nadležne službe obaviješten da navedena adresa ne pripada općini I., već općini N.G. S., zbog čega je Centar proslijedio akt i nadležnoj službi općine N.G., radi dalje nadležnosti i izvještavanja Općinskog suda u Visokom. Takođe se iz akta vidi da se M.V. obratila Centru za socijalni rad radi privremenog smještaja maloljetnog ... i njegovog polubrata ... u ustanovu socijalne zaštite, budući da je u tom periodu trebala biti upućena na izdržavanje kazne zatvora. Kako Centar nije imao slobodnih kapaciteta za smještaj, upućen je prijedlog Općinskom sudu u Visokom za odgodu izvršenja kazne zatvora, koji je sud usvojio i odgodio izvršenje kazne za šest mjeseci, kako bi se majci omogućila briga o maloljetnoj djeci.

Sud je izvršio uvid u Socijalnu anamnezu maloljetnog ..., broj 03/2-04-11-1705/24 od 13.06.2024. godine, koju je sačinio JU Centar za socijalni rad Visoko na zahtjev Kantonalnog tužilaštva ZDK. Iz navedene anamneze proizlazi da je maloljetni ... sin M.V. i O.M., rođen .... godine u Z., te da su njegovi roditelji živjeli u vanbračnoj zajednici u mjestu O., G. V.. U anamnezi su navedeni i porodični odnosi roditelja djeteta, njihova ranija bračna i vanbračna zajednica, postojanje druge djece iz ranijih veza, kao i činjenica da je M.V. rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024. godine izrečena zaštitna mjera zabrane približavanja i uznemiravanja od strane O. M., u trajanju od šest mjeseci, koja je u vrijeme sačinjavanja anamneze bila još uvijek na snazi. Dalje se iz dokumenta vidi da je M.O. sin ... i M.Č., da živi u porodičnoj kući u mjestu O., te da je ranije bio osuđen zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, zbog čega je izdržavao kaznu zatvora u KPZ-u Zenica. Navodi se i da je njegova majka M. živjela u istom domaćinstvu, dok su stambeni uslovi opisani kao zadovoljavajući, sa priključenjem na elektro, vodovodnu i kanalizacionu mrežu. Iz socijalne anamneze proizlazi i da M.V. sa sinovima ... i .... trenutno živi kao podstanar u S., na adresi K. P. 8, te da se u stanu, prema podacima Centra, nalaze osnovni uslovi za život, a M2. sama snosi troškove kirije i brine o djeci. Centar navodi da je dijete ... emocionalno vezano za majku, da redovno pohađa predškolsku ustanovu, te da je kontakti s ocem prekinut zbog izrečeni zaštitnih mjera, ali da majka izražava stav da bi, po izlasku optuženog iz zatvora, željela da dijete ostvaruje kontakt sa ocem ako za to budu ispunjeni sigurnosni uslovi.

Dana 09.02.2024. Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024. godine, su prema O. M., sinu A. iz V. optuženom u ovom krivičnom predmetu), izrečene zaštitne mjere zbog počinjenog nasilja u porodici nad nevjenčanom suprugom M.V. i maloljetnim sinom ... Iz rješenja proizlazi da su mu mjere izrečene zbog postojanja osnova sumnje da je dana 08.02.2024. godine optuženi, u porodičnoj kući u mjestu O. bb, fizički napao V. M., udario je i uputio joj prijetnju, te ranije udario maloljetno dijete. Sud je optuženom

izrekao zaštitne mjere zabrane približavanja i uznemiravanja žrtava nasilja u trajanju od šest mjeseci, te obavezao Policijsku stanicu Visoko i Centar za socijalni rad Visoko da prate njihovo izvršenje.

Kao materijalni dokaz tužilaštva, sud je izvršio uvid u specijalistički nalaz JU "Dom zdravlja" Visoko – Hitna medicinska služba, broj slučaja 17098581, od 08.02.2024. godine, sastavljen od strane dr. A. A., na ime maloljetnog ....., rođenog .... godine, nastanjenog u mjestu O. bb, V.. Iz nalaza proizlazi da je dijete u medicinsku ustanovu dovezeno od strane policijskih službenika u pratnji, radi pregleda nakon fizičkog napada kojem je bilo izloženo. Prilikom prijema dijete je bilo svjesno, afebrilno i eupnoično, urednog opšteg stanja, vitalno stabilno, sa crvenilom kože u području obje nadlaktice, kao i unutrašnje i prednje strane obje natkoljenice, dok su na stražnjoj strani vrata uočene nekoliko ekzorijacija kože sa formiranim krustama (ogrebotine u fazi zarastanja). U statusu je opisano da su abdomen, jetra i slezena bili palpatorno uredni, bez znakova unutrašnjih povreda, te da su ekstremiteti pokretni i slobodni. U dijagnozi (DG) je navedeno: Contusio brachii bilat. et femoris bilat. susp, Excoriationes cutis reg. colli post. Djetetu je dat usmeni savjet majci uz preporuku kontrole kod nadležnog pedijatra, odnosno po potrebi javljanje u Urgentni blok KB Zenica, s napomenom da se preporučuje dalja medicinska obrada i praćenje. Nalaz objektivno potvrđuje postojanje svježih tjelesnih povreda i tragova nasilja kod maloljetnog djeteta, koje su po svojoj prirodi kompatibilne sa prijavljenim oblikom fizičkog nasilja u porodici

Nadalje, sud je izvršio uvid i u specijalistički nalaz JU „Dom zdravlja“ Visoko – Hitna medicinska služba, broj slučaja 17098511, od 08.02.2024. godine, koji je sačinila dr. A.A.. Nalaz je izdat na ime V. (I.) M., rođene .... godine, s prebivalištem u I. N. S., a odnosi se na pregled obavljen 08.02.2024. godine u 15:55 sati, u prisustvu policijskih službenika. Iz medicinske dokumentacije proizlazi da je prilikom pregleda pacijentica bila svjesna, komunikativna, orijentisana, afebrilna i eupnoična, sa urednim kardiovaskularnim i respiratornim nalazom. U statusu je zabilježeno lokalno crvenilo i bolnost na palpaciju u predjelu lijevog ramena, bez znakova akutnog koronarnog ili drugog internog oboljenja. Ostali nalazi su uredni. U dijagnostičkom zaključku navedeno je: DG: Contusio omenis l. sin. – Reactio stressogenes. Pacijentici je dat usmeni savjet, uz preporuku kontrole kod nadležnog ljekara i po potrebi javljanje u Urgentni blok Kantonalne bolnice Zenica ili Hitnu medicinsku pomoć Visoko, bez propisane terapije, uz napomenu da se preporučuje praćenje stanja. I ovaj nalaz objektivno potvrđuje postojanje povrede u predjelu lijevog ramena, te predstavlja medicinsku potvrdu fizičkog kontakta i nastanka povrede lakšeg stepena, koja je u skladu s ostalim izvedenim dokazima u predmetu.

Na osnovu cjelokupnog dokaznog postupka, sud je utvrdio da su svi izvedeni dokazi, posmatrani pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, u potpunosti potvrdili navode optužnice u pogledu vremena, mjesta, načina i posljedica izvršenja krivičnog djela nasilja u porodici koje se optuženom M.O. stavlja na teret. Iz provedenih dokaza proizlazi da je dana 08.02.2024. godine oko 12 sati, u porodičnoj kući u mjestu O. bb, općina V., optuženi postupao nasilno prema svojoj nevjenčanoj supruzi V. M. i njihovom zajedničkom maloljetnom djetetu ....., čime je fizičkim i psihičkim nasiljem ugrozio njihov mir, tjelesnu i duševnu cjelovitost.

Iz iskaza svjedoka Z.Š. i P.A., policijskih službenika Policijske stanice Visoko, jasno proizlazi da su istog dana, postupajući po prijavi za nasilje u porodici počinjenog od strane M.O. prema M.V. i maloljetnom ....., upućeni na navedenu adresu, gdje su zatekli M.V. i maloljetno dijete. Oni su opisali da su nakon prijave izvršili neposredan uviđaj, utvrdili postojanje osnova sumnje da je došlo do fizičkog nasilja u porodici i da su tom prilikom

oštećene osobe upućene na ljekarski pregled, dok je optuženi lišen slobode i predat u nadležnost kriminalističke policije. Svjedok Z. je prilikom dolaska na lice mjesta uočio vidljivu masnicu u predjelu vrata maloljetnog djeteta, što je i razlog za kvalifikaciju slučaja kao nasilja u porodici. Iskazi ovih svjedoka su međusobno saglasni, logični i dosljedni, te u cijelosti potvrđuju da su ovlaštena službena lica postupali upravo po prijavi koja se odnosi na optuženog i da je optuženi zatečen u domaćinstvu u kojem se nasilje dogodilo.

Nadalje, iz iskaza svjedokinje I.H., zaposlenice Centra za socijalni rad Visoko, proizlazi da je Centar za socijalni rad bio službeno obaviješten o slučaju nasilja u porodici koji se dogodio dana 08.02.2024. godine, a u kojem su žrtve bile M.V. i njen maloljetni sin ....., dok je počinitelj označen upravo optuženi O.M.. Svjedokinja je pojasnila da je Centar zaprimio Rješenje Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024. godine, kojim su M.O. izrečene zaštitne mjere zabrane približavanja i uznemiravanja žrtava nasilja na udaljenosti od 100 metara u trajanju od šest mjeseci, te da je Centar imao obavezu praćenja provođenja tih mjera. Na osnovu dopisa Centra, kao i izvještaja nadležnih službi socijalne zaštite, potvrđeno je da su se te mjere zaista izvršavale, čime je nesporno utvrđeno da je događaj od 08.02.2024. godine imao obilježja nasilja u porodici i da su pravosudni i socijalni organi reagovali u skladu sa zakonom.

Ove činjenice dodatno su potvrđene sadržajem medicinske dokumentacije JU „Dom zdravlja“ Visoko, koja pruža objektivni dokaz o postojanju povreda kod obje oštećene osobe. Iz specijalističkog nalaza od 08.02.2024. godine, sačinjenog na ime maloljetnog ..., proizlazi da su prilikom pregleda u prisustvu policijskih službenika konstatovane vidljive povrede – crvenilo kože u predjelu nadlaktica i natkoljenica obostrano, kao i ekzorijacije kože sa krustama na stražnjoj strani vrata. Povrede su opisane kao kontuzivne i oguljotine mehaničkog porijekla, što je u potpunosti u skladu s opažanjem svjedoka Z. koji je prilikom intervencije vidio masnicu u istom predjelu. Nalaz je sačinila dr. A.A., a sadrži dijagnozu contusio brachii bilat. et femoris bilat. susp., što jasno ukazuje na fizičko nasilje nad djetetom. Od istog dana datira i specijalistički nalaz na ime M.V., u kojem je utvrđeno crvenilo i bolnost na palpaciju u predjelu lijevog ramena, uz dijagnozu contusio omenis l. sin. – reactio stressogenes, što ukazuje na lakšu tjelesnu povredu mehaničkog porijekla. Nalaz je također sačinila dr. A.A., u prisustvu policijskih službenika koji su M2. dopratili u zdravstvenu ustanovu neposredno nakon incidenta. Ovaj nalaz u potpunosti potvrđuje navode svjedoka P. da je M2. bila uznemirena, rastrešena i uplakana, te daje medicinski osnov za zaključak da je trpjela fizičku bol i stres kao posljedicu nasilja.

Iz rješenja Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 100904 24 Zm od 09.02.2024. godine, donesenog dan nakon događaja, proizlazi da je sud, na prijedlog Policijske stanice Visoko i Centra za socijalni rad, utvrdio postojanje nasilja u porodici koje je počinio M.O. nad suprugom M.V. i maloljetnim djetetom ..., te mu izrekao zaštitne mjere zabrane približavanja i uznemiravanja u trajanju od šest mjeseci. Ovo rješenje predstavlja neposredan dokaz da su okolnosti nasilja bile utvrđene i u drugom postupku pred nadležnim sudom, te da je postojala jasna i neposredna veza između prijavljenog događaja i ponašanja optuženog.

Konačno, iz spisa Centra za socijalni rad Visoko, uključujući socijalnu anamnezu maloljetnog ... sačinjenu 13.06.2024. godine, proizlazi da je Centar u kontinuitetu pratio porodicu optuženog i bio upoznat sa poremećenim porodičnim odnosima, što dodatno potvrđuje da je optuženi ranije bio predmet intervencija zbog porodičnih sukoba i nasilnog ponašanja.

Sud je, na osnovu svih navedenih dokaza, utvrdio da između njih postoji potpuna saglasnost, vremenska i logička povezanost, te da su svi zajedno potvrdili da je upravo optuženi M.O. dana 08.02.2024. godine, u kući u kojoj je živio sa svojom nevjenčanom suprugom M.V. i maloljetnim sinom ..., fizičkim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje. Policijski službenici su neposredno reagovali po prijavi, uočili povrede na djetetu i M.V. i dokumentovali slučaj kao nasilje u porodici. Ovo posebno zbog toga što je medicinska dokumentacija objektivno je potvrdila postojanje povreda kod obje žrtve, dok su Centar za socijalni rad i Općinski sud u Visokom su potvrdili postojanje nasilja kroz postupak izricanja zaštitnih mjera. Bez obzira na činjenicu da se jedan od policijskih službenika izjasnio da nije uočio povrede na oštećenju, a prethodno je, na upit tužilaštva, naveo da se ne sjeća okolnosti u vezi s tim, takva okolnost ne dovodi u pitanje zaključak suda da je oštećena zadobila povrede. Naime, drugi policijski službenik, koji je takođe bio prisutan prilikom intervencije, jasno je izjavio da je povrede na tijelu oštećene vidio, a iste su kasnije i konstatovane u medicinskoj dokumentaciji, kako je to ranije u obrazloženju detaljno navedeno. Sud cijeni da su nalazi medicinske dokumentacije jasni, konzistentni i međusobno usklađeni sa izjavom svjedoka koji je neposredno uočio povrede, te da ne postoji nijedan objektivni razlog da se u njihovu vjerodostojnost posumnja. Slijedom toga, u ovom dijelu prigovor branilaca, kojim se pokušava osporiti činjenica zadobijanja povreda od strane oštećene, sud nalazi neosnovanim.

Iz sadržaja dokaza proizlazi da je optuženi u odnosu na oštećenu M.V. fizičkom silom nanio povrede u predjelu ramena, dok je prema maloljetnom djetetu ...primijenio fizičku silu jačeg intenziteta, pri čemu je dijete zadobilo više kontuzivnih povreda na nadlakticama, natkoljenicama i vratu, koje su konstatovane u medicinskoj dokumentaciji JU „Dom zdravlja“ Visoko.

Sud je cijenio da u odnosu na oštećenu M.V. radnje optuženog predstavljaju izvršenje krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, budući da je fizičkim nasiljem ugrozio njenu tjelesnu cjelovitost i mir u zajednici, pri čemu je upotrijebio fizičku snagu kojom je prouzrokovao tjelesnu povredu. U odnosu na maloljetnog oštećenog ..., optuženi je izvršio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. KZ FBiH, jer je nasilje izvršeno prema djetetu, koje kao posebno zaštićeno lice uživa viši stepen krivičnopravne zaštite, a usljed primjenjene sile djetetu su nanesene tjelesne povrede vidljive i potvrđene medicinskim nalazima. Dakle, u radnjama optuženog ostvarena sva obilježja krivičnih djela koja mu se optužnicom stavlja na teret pa ga je sud oglasio krivim.

Sud posebno naglašava da se u konkretnom slučaju radi o sticaju krivičnih djela, s obzirom da je optuženi istovremeno izvršio radnje nasilja prema dva različita oštećena lica – supruzi i maloljetnom djetetu – pa je time ostvario biće krivičnih djela u sticaju, u smislu člana 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu svih činjenica i okolnosti u ovom slučaju, imajući u vidu prirodu radnji kojima je ostvareno krivično djelo, sud cijeni da je optuženi bio svjestan svih zakonskih obilježja predmetnog krivičnog, zatim da je u konkretnom slučaju postupao sa umišljajem, zbog čega je kriv, dok nije bilo naznaka da postoje okolnosti koje bi ukazivale na neki od zakonskih osnova koji isključuju njegovu krivicu.

Sud je u cijelosti odbio prigovore branioca u pogledu navodne nezakonitosti izvedenih dokaza kao neosnovane i neargumentovane. Naime, rješenje o izricanju zaštitnih mjera

doneseno je u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Federacije BiH, u zakonom propisanom postupku i od strane nadležnog suda, te se ne može smatrati nezakonitim dokazom. Branilac, osim paušalne tvrdnje, nije konkretno naveo u čemu bi se navodna nezakonitost preostalih dokaza ogledala, niti je precizirao bilo koji propust u postupku njihovog pribavljanja ili izvođenja, pa su takvi navodi bez ikakve procesne i činjenične osnove. U pogledu prigovora odbrane koji se odnose na svjedočenja policijskih službenika Š.Z. i A.P., sud posebno ističe da su isti svjedočili o onome što su lično zapazili i utvrdili u okviru svojih službenih radnji, a ne o onome što im je neko prenosio, zbog čega su njihovi iskazi zakoniti i valjani dokazi. Sud dalje ukazuje da je prigovor branioca kojim se problematizuje okolnost da oštećena M.V. „nije bila upozorena na davanje lažnog iskaza“ potpuno bespredmetan, budući da oštećena nije ni svjedočila pred sudom, jer je iskoristila svoje zakonsko pravo da odbije svjedočenje, pa se takav prigovor ne može odnositi ni na koga ni na šta. Stoga sud zaključuje da su svi prigovori odbrane u pogledu zakonitosti i dopustivosti dokaza prazna i neosnovana tvrdnja bez pravnog i činjeničnog osnova.

Prilikom odmjeravanja krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterije, a to su granice kazne propisane za predmetno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakteriziraju počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove osobne prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH).

Sud je optuženom M.O. za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. KZ FBiH, za koje je žrtva maloljetno dijete, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine i šest (6) mjeseci, a za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, počinjeno prema nevjenčanoj supruzi M. V., kaznu zatvora u trajanju od dvije (2) godine i šest (6) mjeseci, te mu, primjenom odredbe člana 54. KZ FBiH, izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina i šest (6) mjeseci.

Sud je imao u vidu da se radi o krivičnim djelima koja su po svojoj prirodi izrazito teška i društveno opasna, a posebno kada je nasilje usmjereno prema članovima vlastite porodice, odnosno prema licima koja su u odnosu povjerenja i zaštite. U konkretnom slučaju, optuženi je fizički nasrnuo na nevjenčanu suprugu i maloljetno dijete, pri čemu je nasilje izvršeno u zajedničkom domu, mjestu gdje bi svako lice, a naročito dijete, trebalo uživati osjećaj sigurnosti, mira i zaštite. Ovakvo ponašanje optuženog pokazuje visok stepen drskosti, bezobzirnosti i brutalnosti, te odsustvo bilo kakvog poštovanja prema osnovnim porodičnim vrijednostima.

Sud je posebno uzeo u obzir da je optuženi ranije osuđivan čak četrnaest (14) puta, i to ne samo za imovinska, već i za krivična djela sa elementima nasilja, što ukazuje na njegovu izraženu sklonost ka nasilničkom ponašanju i potpunu nesklonost resocijalizaciji. Njegova višestruka osuđivanost i činjenica da su ranije kazne, pa i zatvorske, ostale bez ikakvog vaspitnog efekta, predstavljaju naročito otežavajuće okolnosti koje ukazuju da se radi o osobi s trajno poremećenim odnosom prema pravnim i moralnim normama.

Sud je dodatno cijenio kao otežavajuću okolnost i ponašanje optuženog tokom ovog postupka, a naročito njegovo neodazivanje na zakazani glavni pretres uz obrazloženje da je „prespavao“, što sud ocjenjuje kao grubo nepoštovanje suda, procesne discipline i institucije

pravosuđa u cjelini. Takvo ponašanje svjedoči o potpunom odsustvu odgovornosti, kajanja i poštovanja prema sudskom postupku, te potvrđuje njegovu trajnu nepopravljivost.

Sud nije našao nijednu olakšavajuću okolnost koja bi mogla uticati na blaže kažnjavanje optuženog. Naprotiv, sve okolnosti ukazuju da je riječ o učiniocu čije je ponašanje izrazito društveno opasno, jer pokazuje trajnu spremnost na nasilje unutar porodice i prema slabijima.

Posebno je važno naglasiti da je nasilje u porodici postalo ozbiljan i masovan društveni problem, sa stalnim porastom broja žrtava, uključujući i one sa smrtnim posljedicama, što zahtijeva odlučan odgovor na takvo ponašanje. Nasilje u porodici ne predstavlja samo povredu individualnog prava na sigurnost i dostojanstvo, već i napad na osnovne društvene i moralne vrijednosti. Zbog toga sud smatra da samo stroga kazna zatvora može postići svrhu generalne i specijalne prevencije, a naročito zaštite porodice i djeteta kao najranjivije društvene skupine.

U pogledu nasilja prema maloljetnom djetetu, sud posebno ističe da prema međunarodnim konvencijama, a naročito prema Konvenciji o pravima djeteta Ujedinjenih nacija, svako dijete ima pravo na posebnu zaštitu i brigu, te da svako nasilje nad djetetom predstavlja teže oblik društveno neprihvatljivog ponašanja koje mora biti sankcionisano s punom strogošću zakona. Napadom na vlastito dijete optuženi je pokazao krajnji stepen moralne iskvarenosti i bezosjećajnosti, pa je stoga nužno izreći kaznu koja će u potpunosti odražavati težinu njegovog postupanja i zaštititi društvo od njegove daljnje agresivnosti.

Imajući u vidu navedeno, sud je utvrdio da se jedino izricanjem kazne zatvora u trajanju od šest godina i šest mjeseci može postići svrha kažnjavanja iz člana 7. KZ FBiH, koja obuhvata kako generalnu tako i specijalnu prevenciju, sprječavanje ponavljanja djela od strane optuženog, zaštitu porodice i djece, te izražavanje društvene osude prema nasilju u porodici kao jednom od najtežih oblika porodične patologije.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH sud je donio odluku kojom se optuženi oslobađa od obaveze plaćanja troškova postupka.

Zapisničar,
Azra Karasalihović

Sudija,
Miroslav Savić

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude.

